

میدون و سوفیا

کدام نماینده اول ول خواهد کرد؟

✎ **پوریا عالمی**

- سوفیا... عشق من...

ایین نامه را که برای تو می‌نویسم کاغذ خیس و گل شده، چون چشمه اشک‌های من فرت‌و فرت در حال جوشیدن است.

سوفیا... من الان سال‌هاست که نسبت به تو حالت ازدواج دارم و شرح این حالت را با رسم شکل خوانندگان روزنامه شرق می‌دانند. بابای تو وقتی پنج، شش‌میلیون نفر آدم بی‌کار در کشور وجود دارد، با چه منطقی روش می‌شود بگوید من باید یک شغل پیدا کنم؟ شغل از کجام دربیارم برای بابات؟ کی الان شغل دارد؟ الان وضعیت کشور این‌طوری است که یا چندمیلیون نفر هیچ شغلی ندارند یا چندهزار نفر چهار، پنج‌تا مدیرعاملی و هیئت‌مدیره‌ای با هم دارند. این وسط چندمیلیون نفر هم هستند که شغل دارند، اما چندماه است حقوق نگرفته‌اند. البته چندصدنفری هم هستند که اصلا در دایره مردم نکتجنند و همین الان که من دارم اینجنا نق می‌زنم، آنها دارند با چمدان، دلار از کشور خارج می‌کنند. کاش من کیف‌کش آنان بودم... خاک‌توسرم که از بی‌کاری و فقر دارم به چنین چیزی فکر می‌کنم. می‌بینی سوفیا... همه اینها تقصیر بابای توست. البته مردم می‌گویند بابای تو خوب است و دوروبری‌هاش بد هستند. این چه حرفی است آخه سوفیا؟ دوروبر بابای تو جز من و تو چه کسی است؟

بعد هم سوفیا من می‌خواهم بروم جلوی مجلس تحصن کنم. شوخی هم ندارم. چرا؟ ببین الان ما به همه افراد دو فهرست رأی دادیم و امیدی‌ها را فرستادیم مجلس. خب چرا؟ سؤال این است که اگر این دلاوران روی صندلی‌های مجلس نشسته بودند آیا فرقی داشت؟ همین دیروز «محمود صادقی» تصویر پیغام یکی را منتشر کرده که از صادقی پرسیده: «سلام. توی مجلس چه غلطی می‌کنی؟» بعد صادقی هم از مردم خواسته بهش توی توئیتر جواب بدهند.

من اما کاری به این‌ کارها ندارم. می‌گویم این نماینده‌های مجلس اگر دوزار مرام داشته باشند صندلی مجلس را تبدیل می‌کنند به صندلی‌بازی و نوبتی‌اش می‌کنند. خب مرد حسابی تو ننستی روی صندلی و اندازه حقوق دو سال یک کارگر را در یک ماه خرج می‌کنی و هیچ کاری نکردی، پاشو برو و به یک نفر دیگر برما بزب.

۲۹۰ تا نماینده داریم که دست‌کم با هزینه مسکن و دفتر و محافظ و خودرو و ماهی ۳۲ میلیون تومان خرج دارند.

اگر ۲۹۰ نفر را ضربدر ۱۲ ماه کنیم و نتیجه را ضربدر چهار سال کنیم می‌شود ۱۳ هزارو ۹۲۰ نفر. پس دیدید با بلندشدن نماینده‌ها از روی صندلی‌شان، مسئله مالی ۱۳ هزارو ۹۲۰ نفر حل می‌شود.

خب حالا که چنین ایده نابی به ذهن من خطور کرده، آیا من دانشمند جوان، نباید اولین نفری باشم که یک ماه روی صندلی یک نماینده لم بدهم و دو دو و چهار چهار کنم و قوقوم را بگیرم؟

پس ای سوفیا... دعا کن که دل نماینده‌ها نرم شود... آنها که استعفا نمی‌کنند لاقلا نوبتی کنند.

در پایان اعلام می‌کنم اولین نماینده‌ای که حاضر باشد از روی صندلی‌اش بلند شود و ول بدهد و صندلی‌اش را یک ماه به من بدهد، عکسش را به‌عنوان فردین زمان خودت را بشناس. در همین ستون، سرونه چاپ خواهیم کرد تا معروف و محبوب شود.

پیشنهاد

جراحی تضعیف ارزش ریال در مؤسسه پرسش بررسی می‌شود

• مؤسسه مطالعات سیاسی- اقتصادی «پرسش» امروز سه‌شنبه ۹ مرداد ساعت ۱۷ میزبان نشست با عنوان «اقتصاد سیاسی تضعیف ارزش پول ملی» خواهد بود. در این سمینار محمد مالجو و فرشاد مومنی به‌ترتیب با عنوان «برندگان و بازندگان خلق نقدینگی در ایران» و «برندگان و بازندگان تلاطم‌های اخیر در بازار ارز» سخنرانی خواهند کرد. علاقه‌مندان برای کسب اطلاعات بیشتر و شرکت در این سمینار می‌توانند با شماره‌های روابط‌عمومی مؤسسه «پرسش» ۸۸۸۲۲۰۱-۸۸۸۳۷۶۴۷ تماس گرفته یا به وب‌سایت qporshesh.com مراجعه کنند. ورود به این جلسه برای همه علاقه‌مندان آزاد و رایگان است. مؤسسه «پرسش» در خ قائم‌مقام فرامانی- پانین‌تر از خ استاد مطهری- کوچه شبنم- ۳ واقع شده است.

شترخوار

www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۹ مرداد ۱۳۹۷ • ۱۷ ذی‌القعدة ۱۴۳۹ • ۲۱ جولای ۲۰۱۸ • سال پانزدهم • شماره ۳۲۰۸ • ۱۶ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۳:۱۱ • اذان مغرب ۲۰:۳۰ • اذان صبح فردا ۴:۳۵ • طلوع آفتاب ۶:۱۲

روزنامه‌فرو

کارتون خواب

✎ **علی رومانی**
aliromani84@gmail.com

یک پنجره

ما و قانون مجازات

✎ **فائزه طباطبائی وکیل**

به عبارت بهتر برای اعمالی مجازات تعیین شده که به عنوان جرم تعریف نشده‌اند! آیا می‌توان از همه کسانی که در قلمرو حاکمیتی ایران به سر می‌برند، توقع داشت که احکام فقهی را بدانند و رساله و توضیح‌المسائل را از حفظ باشند؟ بداندن چه عملی حرام است؟ آیا همه انسان‌ها در صدر اسلام و زمان پیامبر هم تمام احکام حلال و حرام را رعایت می‌کردند؟ وجه افتراق فرد مؤمن با فرد غیرمؤمن چه بود؟

آیا اگر زن و شوهری در اتوبوس همدیگر را بمسست، باید مجازات شوند؟ خواهر و برادر چطور؟ آب‌غفت عمومی جریحه‌دار می‌شود؟ چه عمل غیرجرمی در ذهن قابل تصور است که غفت عمومی را جریحه‌دار کند؟ یک نگاه کوتاه به قانون مجازات اسلامی (حدود، دیات، تعزیرات) نشان می‌دهد که تقریباً هر عمل انسانی که در هیچ کجای دنیا جرم نیست، اینجا می‌تواند جرم باشد؛ پس دیگر چه فرضی در ذهن قانون‌گذار بوده که از قلم افتاده و نگران آن بوده که این ماده را نوشته است؟

از حجاب شرعی می‌گذریم، بحث حجاب هرچقدر هم حقوقی یا اجتماعی باشد، چنان با مباحث سیاسی گره خورده که حتی ورود به آن هم مقرون به مصلحت نیست. فقط یک نکته: معمولاً عملی مجرمانه تعریف می‌شود که عده‌ای خاص مرتکب می‌شوند. اگر عملی در جامعه‌ای توسط اکثریت انجام می‌شود، عرف آن جامعه است و غالباً قانون با عرف در نمی‌افتد و سر ناسازگاری با آن نمی‌گذارد! همین!

پیشنهاد

مؤسسه پرسش بررسی می‌شود

• مؤسسه مطالعات سیاسی- اقتصادی «پرسش» امروز سه‌شنبه ۹ مرداد ساعت ۱۷ میزبان نشست با عنوان «اقتصاد سیاسی تضعیف ارزش پول ملی» خواهد بود. در این سمینار محمد مالجو و فرشاد مومنی به‌ترتیب با عنوان «برندگان و بازندگان خلق نقدینگی در ایران» و «برندگان و بازندگان تلاطم‌های اخیر در بازار ارز» سخنرانی خواهند کرد. علاقه‌مندان برای کسب اطلاعات بیشتر و شرکت در این سمینار می‌توانند با شماره‌های روابط‌عمومی مؤسسه «پرسش» ۸۸۸۲۲۰۱-۸۸۸۳۷۶۴۷ تماس گرفته یا به وب‌سایت qporshesh.com مراجعه کنند. ورود به این جلسه برای همه علاقه‌مندان آزاد و رایگان است. مؤسسه «پرسش» در خ قائم‌مقام فرامانی- پانین‌تر از خ استاد مطهری- کوچه شبنم- ۳ واقع شده است.

✎ **آذر منصوری**

این روزها که کشور در شرایط خاصی است و نگرانی از شتاب‌گرفتن مشکلات روزبه‌روز بیشتر می‌شود، به نظر می‌رسد مجموعه نیروهای برجسته‌ای که در عرصه‌های مختلف کشور دارای مقبولیت هستند، اگر انگیزه و تحرک لازم را داشته باشند، می‌توانند در عبور کشور از بحران و کمک به تقویت انسجام و هم‌گرایی ملی برای مقابله با تهدیدها و کاهش نگرانی‌های مردم اثرگذار باشند.

البته این بستگی به عزم مجموعه مدیران دارد که اساساً چقدر این بحران را قبول داشته باشند و

سلام به فردا

تعمیم ایده همایون شجریان شدنی است

شرایط موجود کمک بگیرند. به اعتقاد من این انگیزه و ازخودگذشتگی «همایون شجریان» را برای اجرای کنسرت خیابانی برای مردم باید به فال نیک گرفت و به نظرم رسید دیگر هنرمندان ما نیز می‌توانند در شرایط فعلی برای بهبود روحیه، امیدادن و هم‌گرایی مردم نقش مؤثری را ایفا کنند. این پیشنهاد قابلیت تعمیم دارد و باید به نوع این پیشنهادها توجه بیشتری شود. در شرایط کنونی به نظر می‌رسد دولت باید به انتخاب مردم، به سبک زندگی مردم و رفتارهایی که طبیعتاً می‌تواند به این انتخاب اهمیت و بها دهد، توجه بیشتری داشته باشد. برگزاری چنین برنامه‌هایی می‌تواند اثرگذار باشد و فرصتی باشد که انبساط خاطر در بین مردم بیشتر شود. از این نظر معتقدم برگزاری چنین برنامه‌هایی را بتوان به حوزه‌های دیگر تعمیم داد.

گزارش فردا

آیا مسئولان و اهالی فرهنگ از همایون شجریان حمایت می‌کنند؟

حالا باید دید آیا شهرداری برای کمک و همراهی به این کنسرت حاضر است در یکی از پارک‌ها و مکان‌های شهری همکاری کند؟

حالا باید دید مسئولی که فقط برای دل‌آزده‌شدن یک بازیکن حاضر است ۲۰ بلیبورد در اختیار فیلم سربک ، درباره اسب ، سردار آزمون ، قرار دهد، اکنون نیز می‌تواند امکانی را فراهم کند؟ حالا باید دید درحالی‌که مسئولان اقتصادی و سیاسی از تحلیل شرایط ناتوان مانده‌اند، آیا مسئولان فرهنگی و اجتماعی هم چنین توانایی‌ای را دارند که از این فرصت طلایی استفاده کنند و برای شور و نشاط مردم و فارغ‌شدن از کمی اضطراب گامی به پیش بگذارند و اقدامی کنند؟

آیا همایون تنها می‌ماند؟

یکی از کاربران نوشته است: «ما شنیدیم و حالمان خوش شد همین‌که نوشتید کمک می‌کند». خبرنگار ما درصدد ارزیابی حال‌وهوای هنرمندان با جریحه‌دار حدود ۲۰۱۰ نفر تماس گرفتند. اکثراً علاقه‌ای به مشارکت در پاسخ نداشتند و مطرح می‌کردند: «حالا بعد، جلسه داریم، کار داریم و...». انتظار این بود که هنرمندان شاخص و مورد قبول قبل‌تر از همه گامی در این جهت برمی‌داشتند که نر نداشتند. اما برخی دیگر از هنرمندان که ۱۴، ۱۵ ماه قبل از ایده تدبیر و امید حمایت می‌کردند، به دلیل برخی رفتارهای بالاترین مقام اجرائی اکنون دلیلی برای حمایت از دولت نمی‌بینند. اما این آرزو شاید دست‌یافتنی باشد که نهادهای صنفی نظیر خانه سینما، خانه موسیقی و خانه تئاتر یا حتی نهاد قدرتمند تهیه‌کنندگان سینما که فروش اصلی فیلم‌ها را برعهده دارند و در این مدت بارها و سال‌ها در شرایط حساس کنونی بوده‌ایم، گامی به جلو گذاشته است. حالا باید دید آیا مسئولان؛ نظیر وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، معاون هنری وزارت ارشاد و... نیز همراه او می‌شوند. آیا اداره اماکن، نیروی انتظامی و... نیز همراه می‌شوند تا در بین مردم و برای مردم یک کنسرت خوب برپا شود؟

سادگی از کنار این هشدارها گذشته‌اند؛ نمونه‌اش هم اطلاعاتی‌ای است که رئیس‌کل بانک مرکزی در سومین روز حضور در سمتش منتشر کرده و بی‌توجه به همین موضوعات و بحرانی‌بودن حسن‌و حال مردم در ارزش‌شدن ریال را توطئه دشمن‌دانسته است. مردم در حال مرورکردن پایین‌آمدن سطح و چگونگی زندگی‌شان هستند و هر لحظه قیمت دلار و ارز را جویا می‌شوند. عده‌ای دیگر در صف خرید محصولات هستند و عده‌ای دیگر مدام در حال گسترش بی‌اعتمادی و بی‌فایده‌بودن هر حرکتی، در این میان رفتارها و پیشنهادهایی مانند پیشنهاد همایون شجریان حتما می‌تواند راهگشا باشد تا ساعتی چند از این وضعیت دور شد.

وظیفه مسئولان

این هنرمند درخواست دریافت مجوز کرده است تا حال‌وهوای مردم را اندکی بهتر کند. او بهتر از هرکسی به پدر خود که بی‌تردید در صدر هنرمندان مردمی است اقتدا کرده؛ محمدرضا شجریان که راز ماندگاری هنرمند را چنین تعریف می‌کند: «هنرمند زمانی ماندگار می‌شود که برای مردم کار کند و در کاری که برای مردم می‌کند صادق باشد». حالا همایون شجریان در یک مقطع حساس که اتفاقاً در کشور ما مدام تکرار می‌شود و در این مدت بارها و سال‌ها در شرایط حساس کنونی بوده‌ایم، گامی به جلو گذاشته است. حالا باید دید آیا مسئولان؛ نظیر وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، معاون هنری وزارت ارشاد و... نیز همراه او می‌شوند. آیا اداره اماکن، نیروی انتظامی و... نیز همراه می‌شوند تا در بین مردم و برای مردم یک کنسرت خوب برپا شود؟

دور دنیا

آیا جهان چندقطبی است؟

کمال درویش

جهانی چندجانبه استفاده کند، اما رهبران چین ظاهراً از ساختارهای چندجنبه فقط زمانی استفاده می‌کنند که مناسب حال خودشان باشد. اتحادیه اروپا به‌وضوح تمایل به چندجانبه‌گرایی دارد، اما تقسیمات داخلی آن را ضعیف کرده است. هند می‌تواند مدافع مهم چندجانبه‌گرایی باشد، اما درحال حاضر سیاست‌های یک‌جانبه را دنبال می‌کند و هنوز نفوذ بین‌المللی لازم را ندارد. به این علت ایالات متحده همچنان در مسائل مربوط به کانون همکاری‌های جهانی است. می‌توان برای حل مسائل خاص یا بر مبنای منطقه‌ای ائتلاف‌هایی ساخت، اما حفظ – چه برسد به تعمیم- سیستم حاکمیت موجود جهانی بدون حمایت ایالات متحده غیرممکن خواهد بود. این‌یک نگرانی جدی است که ایالات متحده به‌طور فزاینده‌ای در مقابل همکاری بین‌المللی مقاومت و حتی عمداً آن را تضعیف می‌کند. در دنیای امروز که همه مسائل در هم گره خورده است، بیش‌ازپیش به قوانین و نهادهایی نیاز داریم تا بازارها و فعالیت‌های اقتصادی را اداره کنند. به‌علاوه، فناوری‌های جدید مانند هوش مصنوعی و مهندسی ژنتیک مسائل سیاسی و اخلاقی تازه‌ای را مطرح می‌کند که باید در سطح بین‌المللی مورد توجه قرار گیرد. باید از شهروندان جهان به‌عنوان پادزهری علیه نومی‌گرایی و در نبردی ایدئولوژیک برای رسیدن به سیستم بین‌المللی قانونمند بهره برد. اگر در این نبرد ایدئولوژیک برنده شویم، شکست‌های تاکتیکی فعلی را می‌توان جبران کرد. باید به نیاز به همکاری فراتر، اتحاد و تقویت یک نظام حاکمیت جهانی مبتنی بر قوانین و اخلاق برای برقراری صلح و پیشرفت درازمدت ضروری است.

✎ **وزیر اقتصاد سابق ترکیه، مدیر سابق برنامه توسعه سازمان ملل متحد (UNDP) و عضو ارشد مؤسسه بروکینگز**

اغلب گفته می‌شود که نظم جهانی تک‌قطبی تحت سلطه ایالات متحده که در پایان جنگ سرد ظهور کرد، اخیراً به دلیل «وزن» ژئوپلیتیکی رو به رشد کشورهایی مانند چین و همچنین بسیاری از اقتصادهای نوظهور، در حال تغییر به نظم «چندقطبی» است، اما معیارهای واقعی که بنواینیم وزن قدرت‌های جهانی را با آن بسنجیم، اگر اصلاً وجود داشته باشد، بسیار مبهم هستند.
مقیاس توافق‌شده‌ای برای اندازه‌گیری وزن بین‌المللی یک کشور نسبت به کشورهای دیگر وجود ندارد؛ به‌عنوان مثال، صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی از شاخص‌های اقتصادی مانند تولید ناخالص داخلی و حجم تجارت استفاده می‌کنند که در سازمان ملل حتی از معیارهای مشابه سازمان‌های داخلی خودش استفاده نمی‌کند؛ در مجمع عمومی تمام کشورها وزن یکسان دارند و هیچ‌کدام حق وتو ندارند؛ درحالی‌که در شورای امنیت، پنج عضو دائم (چین، فرانسه، روسیه، انگلستان و ایالات متحده) حق وتو دارند.
در زمانی که چندجانبه‌گرایی به‌شدت تحت فشار قرار گرفته، مفید است که تغییرات اساسی در وزن نقش‌آفرینان کلیدی را درک کنیم و اینکه بدانیم آنچه اکنون تجربه می‌کنیم تا چه حد بازتاب تغییر ساختاری در این اوزان است و چقدر به تغییر سیاست‌های مستقل مربوط می‌شود. سه شاخص برای وزن بین‌المللی کشورها عبارتند از: جمعیت؛ اندازه اقتصاد؛ و با تولید ناخالص داخلی بر اساس قیمت‌های بازار اندازه‌گیری می‌شود (تولید ناخالص داخلی با توجه به قدرت خرید برای اندازه‌گیری رفاه شخصی مفید است) و توان نظامی، که به شیوه‌ای ناکافی با هزینه‌های دفاع اندازه‌گیری می‌شود. اگر اهمیت هر سه معیار را یکسان در نظر بگیریم، ظاهراً «مهم»‌ترین قدرت‌های جهان، ایالات متحده، چین، اتحادیه اروپا، ژاپن، هند، روسیه و